

РЕШЕНИЕ

№ 136

гр. Варна, 19.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 49 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Димитров

при участието на секретаря Милена Д. Узунова
като разгледа докладваното от Димитър Димитров Гражданско дело № 20213110105061 по описа за 2021 година

Производството е образувано на основание искова молба вх.№5097/09.04.2021г., подадена от **** С. А., **** рег.№ ****, чрез **** С.А., клон ****, ЕИК: ****, вписан в Търговския регистър при Агенцията по вписванията, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. ****, ****, сгр. 14, представлявано от **** управител, чрез юрисконсулт ****, против КР. Г. К., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул. ****, №. 15, ет. 2, ап. 4, с правно основание на чл. 415 във вр. с чл. 422 от ГПК, да бъде признато за установено че **** С. А., **** има следните вземания против КР. Г. К., ЕГН:*****, по договор № ****, обективизирано в заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по ч. гр д. № 13608/2020 по описа на Районен съд - Варна, а именно: 4981.21 лева - главница по договора за кредит, сумата от 2884.93 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.07.2019г. до 20.03.2023 г., сумата от 515.39 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.08.2019 до 12.10.2020 , ведно със законната лихва, считано от постъпване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК до окончателното изплащане на вземането.

В условията на евентуалност са предявени осъдителни иски за осъждане ответницата да заплати на ищцовото дружество същите суми.

В исковата и уточняващата молба ищецът твърди, че е сключил с ответника договор за потребителски заем с номер **** от 21.03.2019г., с който е отпуснало паричен кредит в размер на 5000 /пет хиляда лева / лв.

Твърди се, че сумата, предмет на горепосочения договор е изплатена от кредитора по начина, уговорен в чл.1 от договора, с което **** С.А., **** рег.№ ****, чрез **** С.А.,

клон **** е изпълнил задължението си по него. Твърди се, че усвояването на посочената сума отв. К. е удостоверил с полагането на подписа си в поле "Удостоверение на изпълнението". Твърди се, че въз основа на чл.1 от същия, за ответника възниква задължението да погаси заемана 48 месечни вноски - всяка по 199.12 лв., които вноски съставляват изплащане на главницата по заема, ведно с оскъпяването и, съгласно годишния процент на разходите - 33.33% и годишния лихвен процент - 26.94%, посочени в параметрите по договора.

Твърди се, че отв.К. е преустановил плащането на вноските по кредит номер **** на 20.07.2019, като към тази дата са погасени 3 месечни вноски. На основание чл.5 от договора вземането на **** С.А., **** рег.№****, чрез **** С. А., клон **** става изискуемо в пълен размер, ако кредитополучателят просрочи две или повече месечни вноски, считано от падежната дата на втората пропусната месечна вноска. По този начин ответникът следваше да изплати остатъка по заема в размер на 4981.21 лв., представляващ оставащите 45 броя погасителни вноски към 20.08.2019, към която дата е станал изискуем в целия му размер. Въпреки настъпилия падеж на втората непогасена вноска, кредитополучателят не е изпълнил задължението си, поради което му е изпратено изрично уведомление за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита.

Приема за дължими всички договорени суми в това число и частта от договорената възнаградителна лихва за периода след обявяване на кредита за предсрочно изискуем. Претендира и мораторна лихва за периода от обявяване на кредита за предсрочно изискуем, до депозиране на заявление по чл.410 ГПК във ВРС.

Твърди се, че **** С.А., **** рег.№****, чрез **** С.А., клон **** е подало Заявление за издаване на Заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК към Районен съд - гр. Варна. Твърди се, че по гражданско дело №13608/2020 г., 49 с-в. е издадена Заповед за изпълнение и тъй като тя е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК са последвали указания заявителя да предяви иск относно вземането си. Претендира и присъждане на сторените по делото разноски.

В срока по чл. 131 ГПК, ответникът КР. Г. К., чрез назначения му по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК особен представител, депозира отговор на исковата молба, в който изразява становище за неоснователност на исковете. Оспорва наличието на облигационно правоотношение между страните и автентичността на положените подписи от страна на ответника. Оспорва получаването от ответника на претендираната сума. Оспорва настъпването на предсрочна изискуемост и надлежното уведомяване на ответника както към момента на завеждане на Заявлението за издаване на Заповед за изпълнение, така и към момента на образуване на настоящото исково производство. Оспорва претенцията за възнаградителна лихва за периода, изтъквайки, че при редовно обявена предсрочна изискуемост, възнагр. лихва не се дължи за периода след това. Оспорва искът за мораторна лихва. Оспорва като недопустими предявените в условията на евентуалност осъдителни искове.

Предвид изложеното се настоява за отхвърляне и на предявените осъдителни иски.

Съдът, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

В хода на съдебното производство бяха приложени и приети следните писмени доказателства: договор за потребителски паричен кредит от 21.03.2019 г., извлечение по кредит PLUS – 16875066 към дата 07.04.2021 г., последна покана за доброволно изпълнение от 21.05.2020 г., материалите по ч.гр.д. №13608/2020 г. по описа на Районен съд – Варна.

От приложеното ч. гр. д. №13608/2020 г., по описа на Районен съд – Варна е видно, че на основание чл.410 ГПК в полза на ищеца е издадена Заповед за изпълнение №261124/28.10.2020г., с която е разпоредено КР. Г. К. да заплати следните суми: сумата от 4981,21/четири хиляди деветстотин осемдесет и един лева и двадесет и една ст./лева, представляваща неизплатена главница по договор за кредит № PLUS–16875066, сключен на 21.03.2019 г., сумата от 2884.93 /две хиляди осемстотин осемдесет и четири лева и деветдесет и три ст./лева, представляваща възнаградителна лихва за периода от 20.07.2019 г. до 20.03.2023 г., сумата от 515.39 /петстотин и петнадесет лева и тридесет и девет ст./ лева, представляваща мораторна лихва за периода от 20.08.2019 г. до 12.10.2020 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 28.10.2020 г. до окончателното изплащане на вземането, на основание чл. 410, т. 1 ГПК.

На заявителя са дадени указания за предявяване на иск при условията на чл.415, ал.2 ГПК.

Съгласно Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 21.03.2019г., „****“ ЕАД е предоставило паричен кредит на КР. Г. К. в размер на 5000 лева. В графата параметри и условия са вписани следните договорки: застрахователна премия – 1344,00 лева; такса ангажимент - 175,00 лева; брой погасителни вноски – 48 броя; месечна погасителна вноска – 199,12 лева; обща стойност на плащанията – 9557,76 лева; годишен процент на разходите – 33,33 % и лихвен процент от 26,94%. В договора е вписан погасителен план, съгласно който първата падежна дата е 20.04.2019г., а последната 20.03.2023г.

Договорът е двустранно подписан, като от ответната страна не бяха предприети изискуемите по ГПК действия по неговото оспорване.

От страна на ищеца е представено извлечение за плащанията и задълженията по кредита. От извлечението е видно, че ответникът е направил следните погашения: на 19.04.2019г. сумата от 200,50 лева, на 20.05.2019г. сумата от 200,00 лева, на 21.06.2019г. сумата от 199,12 лева.

Съобразно предвиденото в Условията на договора, сумата по кредита следва да бъде преведена по изрично предоставената от ответника банкова сметка. В частта Удостоверявания по договора страните регламентират, че с полагането на подписа си,

лицето посочено като Кредитополучател удостоверява, че е получило посочената в група „ПАРАМЕТРИ И УСЛОВИЯ“ сума по посочената в чл. 1 банкова сметка, преддоговорна информация в съответствие със Закона за потребителския кредит и екземпляр от договора за кредит.

Уговорено в чл. 5 от Условието на договор е, че при забава на една или повече месечни погасителни вноски кредитополучателя дължи обезщетение за забава в размер на действащата законна лихва за периода на забавата върху всяка забавена погасителна вноска, ведно с направените за събиране на вземането разноски, като при просрочие на две или повече месечни вноски, считано от падежа на датата на втората непогасена вноска, вземането на кредитора става предсрочно изискуемо в целия му размер, включително с всички определени по договора надбавки и обезщетение за забава, без да е необходимо изпращане на съобщение за настъпването на предсрочната изискуемост.

Приобщена към доказателствения материал по делото е и отправена от „****“ ЕАД до КР. Г. К. покана, като в същата е посочено, че поради преустановено плащане по процесния договор, вземането на дружеството е обявено за предсрочно изискуемо. По делото липсват доказателства горната покана да е достигнала до адресата си.

Крайният падеж на договора следва да настъпи на 20.03.2023г., т.е. след подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда – 27.10.2020г. При тези обстоятелства не се установява преди подаването на заявлението по чл.410 от ГПК, до длъжника да е достигнало волеизявлението на кредитора, че е упражнил правото си да обяви предоставения кредит за изцяло и предсрочно изискуем. Нещо повече, изрично в обстоятелствената част на ИМ, отправя изрично изявление в посока исковата молба да се счита за уведомление за предсрочна изискуемост на целия дълг.

Предвид така установеното от фактическа страна, **СЪДЪТ** формулира следните изводи от **правна страна**:

За успешното провеждане на установителен иск с правно основание чл.415, ал.1 вр. чл.422 от ГПК, както и на иска с правно основание чл.79 от ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже дължимостта на претендираната сума. В разглеждания случай ищцовата страна е длъжна да установи при условията на пълно и главно доказване наличието на учредено по нейна инициатива заповедно производство по реда на чл. 410 от ГПК и издадена в нейна полза Заповед за изпълнение; депозирано от длъжника възражение в срока по чл.414 ал.2 от ГПК и депозиране на настоящата искова молба в срока по чл. 415, ал. 1 от ГПК; съществуването на твърдяното вземане в нейна полза по основание, както и по размер, длъжник и падеж; настъпилата изискуемост на претендираната сума. От своя страна в тежест на ответника по делото е да установи всички наведени от него положителни правоизключващи и правопогасяващи възражения по исковете, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, в това число и да установи точното във времево и количествено отношение изпълнение на задължението си за плащане процесната сума, в случай, че ищецът докаже нейната дължимост.

Конкретният договор за кредит е сключен при действието на Закона за потребителския кредит, обн. ДВ, бр.18/05.03.2010 г., в редакцията му от 20.02.2015 г.

Съгласно чл.22 от ЗПК, когато не са спазени изискванията на чл.10, ал.1, чл.11, ал.1, т.7-12 и 20 и ал.2 и чл.12, ал.1, т.7-9, договорът за потребителски кредит е недействителен.

В настоящия казус, процесният договор е сключен в предвидената в чл.10, ал.1 от ЗПК писмена форма, при ясно постигнато съгласие относно размера на предоставения кредитен ресурс, ведно със застрахователна премия, общ размер на плащанията, лихвения процент по кредита - фиксиран годишен лихвен процент от 26.94% и годишният процент на разходите – 33.33%, погасителен план, съдържащ информация за броя, периодичността и датите на плащане на погасителните вноски и техния размер.

Доколкото ответникът не проведе иницирираното оспорване на автентичността на приложените към делото оригинали на Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 21.03.2019г. и приложения към него, съдът приема за безспорно възникналото между страните облигационно правоотношение по силата на което „****“ ЕАД е предоставило паричен кредит на КР. Г. К. в размер на 5000 лева. В графата параметри и условия са вписани следните договорки: застрахователна премия – 1344,00 лева; такса ангажимент - 175,00 лева; брой погасителни вноски – 48 броя; месечна погасителна вноска – 199,12 лева; обща стойност на плащанията – 9557,76 лева; годишен процент на разходите – 33,33 % и лихвен процент от 26,94%. В договора е вписан погасителен план, съгласно който първата падежна дата е 20.04.2019г., а последната 20.03.2023г. С полагане на подпис под договора и съобразно частта Удостоверявания по договора, ответникът удостоверява, че е получило посочената в група „ПАРАМЕТРИ И УСЛОВИЯ“ сума по посочената в чл. 1 лично посочена от него банкова сметка, поради което съдът приема, че ищцовото дружество е изпълнило задължението си по предоставяне на договорната сума.

Индияция за предоставяне на договорената сума и нейното усвояване от ответника представляват и заплатените от него три месечни погасителни вноски.

По делото по искане на ищеца е назначена ССч.Е със задачи да установи усвоен ли е процесният кредит и в какъв размер, какъв е бил размерът на задълженията на ответника към датата на завеждане на заявлението по чл. 410 ГПК, какъв е размерът на задълженията по кредита към момента на изготвяне на заключението?

Заключение на така допусната експертиза, не е изготвено и изслушано, предвид невнасянето от страна на ответника на определеният от съда депозит за възнаграждение на вещо лице.

Предвид правилата за разпределение на доказателствената тежест в гражданският процес и с оглед предмета на предявените претенции, ищецът следва да установи възникването и дължимостта на спорните вземания и по конкретно сключването на договор за кредит, с твърдените параметри /размер, срок, падеж, лихви и т.н./, и реално предаване на длъжника на сумата предмет на договора. Следва да установи още, че са наличие на

предпоставките за настъпване на предсрочната изискуемост /включително и обявяването □ на длъжника по смисъла на чл.60, ал.2 от ЗКИ/ на задълженията по договора, който има характеристиките на договор за потребителски кредит. На последно място ищеца следва да докаже размера на претенции си. От своя страна ответникът, следва да установи правоизключващите факти и обстоятелства, в това число, че е изправна страна по договора, липсата на предпоставките за настъпване на предсрочна изискуемост, или че е налице погасяване на задължението по давност.

Както се посочи по-горе сключването на процесния договор за потребителски кредит и усвояването на сумата по същия, не се оспорва от страна на ответника, а и се установява от събраните по делото доказателства, поради което за длъжника е възникнало задължение за погасяване на вземането по договора.

Съдът не споделя възражението на особения представител на ответника, относно липсата на надлежно обявяване на предсрочна изискуемост на кредита.

Ищецът в исковата молба се е позовал на настъпила предсрочна изискуемост на задълженията по договора към 20.08.2019 г. Видно обаче от гореописаната фактическа обстановка, изявлението на кредитора за предсрочна изискуемост не е достигнало до длъжника преди завеждане на делото. С оглед дадените указания с т. 18 от ТР 4/2013 г. ОСГТК на ВКС, при липса на доказателства за достигнало до длъжника волеизявление на банката да превърне кредита в предсрочно изискуем, съдът не може да приеме, че предсрочната изискуемост е настъпила към твърдения от ищеца момент – 20.08.2019 г. В случая, за момент на настъпване на предсрочната изискуемост, следва да се приеме датата, на която са връчени книжата по чл. 131 ГПК в хода на процеса на назначения на ответника особен представител, или това е датата 23.07.2021 г. След като кредиторът се позовава на настъпила предсрочна изискуемост в исковата молба, фактът на уведомяването в хода на процеса следва да бъде зачетен и по предявения установителен иск по чл. 422 ГПК /така Решение № 60009/02.06.2021 г. по т. д. № 91/2019 г. на ВКС, II т.о./. Поради това, настоящият съдебен състав приема, че в хода на процеса е осъществено надлежно уведомяването на кредитополучателя, чрез особения му представител, за настъпването на предсрочната изискуемост на кредита на основание чл. 5 от условията по договора при установено неизпълнение на задълженията на кредитополучателя и считано от получаване на препис от исковата молба и приложенията към нея от назначения особен представител на ответника. По делото не са събрани доказателства, установяващи редовното уведомяване на длъжника за упражненото от кредитора право да обяви предсрочна изискуемост преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Съгласно задължителните указания, дадени на съдилищата с Тълкувателно решение № 8/2017 от 02.04.2019 г. по тълк. д. № 8/2017 г. на ОСГТК на ВКС, предявеният по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК иск за установяване дължимост на вземане по договор за банков кредит поради предсрочна изискуемост може да бъде уважен за вноските с настъпил падеж към датата на формиране на силата на пресъдено нещо, въпреки че предсрочната изискуемост не е била обявена на длъжника преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение. Прилагайки

тези задължителни указания и съобразявайки факта за настъпила изискуемост на вноските в хода на първоинстанционното производство, което обстоятелство следва да бъде взето предвид с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 3 от ГПК, то искът за установяване дължимост следва да бъде уважен досежно задълженията по процесния кредитен договор, които са ликвидни и с настъпил падеж към датата на приключване на устните състезания пред настоящата инстанция, т.е. до 20.12.2021г., предвид последното проведено по делото заседание на 04.01.2022г.

От приложените по делото писмени доказателства, включително подписан от самия ответник погасителен план и счетоводна справка за извършени погасявания и неизплатени задължения, съдът приема за установен размера на предоставения на ответника кредитен ресурс, както и размера на извършените от него погасявания по кредита. Следва се има в предвид, че тежестта за установяване на плащането на парично задължение, се носи от задължената страна, т.е. от ответника. Обратно би означавало да се възложи в тежест на кредитора да установява отрицателни факти, в случая, че липсва друго погасяване на кредита, което е процесуално недопустимо. От приложения доогovor за кредит и погасителен план се установява, че ищецът е предоставил на ответника сумата от 5000лв., от които реално предоставената сума е 4825лв./след удържане на такса ангожимент от 175лв./представляваща главница по кредита. От приложената на л.15-16 от делото счетоводна справка/Извлечение по кредит ***/ за извършени погасявания и неизплатени задължения се установява, че от страна на ответника са извършени три плащания на погасителни вноски както следва: на 19.04.2019г. сумата от 200,50 лева, на 20.05.2019г. сумата от 200,00 лева, на 21.06.2019г. сумата от 199,12 лева. В справката ищцовото дружество е отбелязало извършените погасявания по пера с всяка от тези вноски: на 19.04.2019г. погасена главница в размер на 62,64 лева, лихва по кредита в размер на 108,48 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. На 20.05.2019г. погасена главница в размер на 60,27 лева, лихва по кредита в размер на 110,85 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. На 20.06.2019г. погасена главница в размер на 61,62 лева, лихва по кредита в размер на 109,50 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. Т.е. съгласно тази справка, към 20.06.2019г. би следвало ответникът да е погасил сумата от 184,53 лева и би следвало да е останало неизплатено главно задължение в размер на 4640,47лв. В същото време от исковата молба се установява, че ищцовото дружество предявява иск за главница в размер на 4981,21 лева, но не представя доказателства, а и не навежда твърдения, след 20.06.2019г. отново да е предоставило на ответника сумата от 165,74 лева, явяваща се разлика между погасеното и претендираното.

В приложената счетоводна справка се установява погасяване с платените от ответника вноски на суми по застрахователна премия. След запознаване с приложените доказателства относно сключения договор за кредит, съдът констатира разминаване между предварително оповестената съществена за потребителя преддоговорна информация и подписания договор. В стандартния формуляр, изискуем по чл. 5 ал.2 от ЗПК не се сочи никакво оповестяване на застраховането на кредитора за сметка на кредитополучателя. Не е

попълнена графа за обезпечения, което обозначава че такива кредиторът не е изисквал, а в т. 3 на част трета, кредиторът е отрекъл изрично да е изисквал и сключване на застраховка, свързана с този предлаган кредит. Въпреки че груповата застраховка има за обект нематериални блага - живота, здравето или телесната цялост на физическо лице, които по принцип са предмет на застрахователна закрила по личните застраховки – „Живот” и „Злополука”, предложената на кредитополучателя застраховка има типично съдържание на допълнителна гаранция за отпускаща кредит финансова институция срещу риска от непредвидени финансови затруднения на кредитополучателя (чл. 456 КЗ) и се сключва за негова сметка след предварителното му писмено съгласие за това(чл. 382, ал. 2 КЗ, във вр. с чл. 443, ал. 1 КЗ). Макар това застраховане да не е било оповестено като условие на кредитирането обаче, като обща сума, която потребителят би бил задължен да заплати при ползване на тази кредитна услуга още в предварително съставения стандартен формуляр е посочен сбор, който не може да се формира само от общия размер на договорена главница и оповестените във формуляра лихви от 26.94 % годишно и разходите, изчерпващи се еднократната такса за ангажимент в размер на 175 лв. Общото задължение, съответно изцяло на общия брой равни месечни вноски, посочени в т. 6 и т. 6 от част втора от формуляра, всъщност е съответно на вписаните в договора за кредит сборни плащания, в които изрично вече е посочено и допълнително задължение по застрахователна премия (в размер на 1344 лв). Няма никакво съмнение, че месечните вноски са оповестени както във формуляра за предварителна информация, така и в погасителния план по договора, в размер включващ и премията за застраховането на финансовия риск на кредитора, въпреки че този разход не е бил ясно обявен в преддоговорния процес. Това се потвърждава и от справката от счетоводните книги на кредитора, в които месечния размер на заплатените вноски е формиран по следния начин: на 19.04.2019г. погасена главница в размер на 62,64 лева, лихва по кредита в размер на 108,48 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. На 20.05.2019г. погасена главница в размер на 60,27 лева, лихва по кредита в размер на 110,85 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. На 21.06.2019г. погасена главница в размер на 61,62 лева, лихва по кредита в размер на 109,50 лева и главница по застраховка на кредита в размер на 28лв. Съответно при предварителното оповестяване на задълженията, кредиторът явно е предвидил и това допълнително плащане като част от месечна вноска, но не го е оповестил като разход в тежест на кредитополучателя. Напротив, като е пропуснал посочване на присъединяването към застраховката като задължително условие по този кредит, доставчикът на услугата е осуетил и възможността потребителя да се запознае с действителната икономическа тежест, която поема. Допълнителното плащане на премията не е отразено като разход при формиране на оповестения ГПР(33.33%), въпреки че е включен в общия дълг и месечните вноски. Този начин на оповестяване на разходите не е съответен на изискването на чл. 19 ал.1 от ЗПК. Уговорената още в преддоговорния процес застраховка в полза на застрахователя се кредитор, но за сметка на застрахования длъжник, не може да се квалифицира като изключение по чл. 19 ал. 3 ЗПК, а при отчитането ѝ като несъмнено очакван разход, действителния ГПР би бил значително завишен (над 64%). Същевременно извън

специалните параметри и условия, застрахователната премия е вписана като глобална сума, като изрично е посочено че няма никаква част от нея, която да се кредитира от този ползващ се доставчик, съответно и не е имало основание за потребителя да предполага, че вноските му включват и премии, които не са отразени като разход в ГПР. Напротив, в чл. 3 от конкретизираните условия за усвояване на кредита е вписано, че месечния размер на вноската е формирана само от главница, разноските на кредитора по подготовка и обслужване на заема и печалбата му, но не и от премиите по съпътстващи кредита свободно избрани по инициатива на самия потребител застраховки.

В заключение, при съвкупна преценка на всяка от уговорките, съдът констатира, че макар формално договорът за кредит да покрива изискуеми реквизити по чл.11 ал.1 ЗПК, вписаните параметри не кореспондират на изискуемо съдържание по т.10 (годишния процент на разходите по кредита и общата сума, дължима от потребителя) и т. 11 (погасителен план, с указание как вноската се разпределя за различните видове разходи). Тази част от съдържанието на сделката е особено съществена за интересите на потребителите, тъй като въз основа на предварителната стандартизирана информация за тези реквизити кредитополучателите следва да могат да съпоставят наличните пазарни предложения и да упражнят избора си съответно на индивидуалния си интерес. Затова и неяснотите, вътрешното противоречие или подвеждащото оповестяване на това изискуемо с императивна норма съдържание, законодателят урежда като порок от толкова висока степен, че изключва валидността на договарянето(чл. 22 ЗПК). Като не е оповестил действителен ГПР както в преддоговорния процес, така и в самия договор за кредит, доставчикът на услугата е нарушил изисквания на закона и не може да се ползва от уговорената сделка. В тази хипотеза потребителят следва да върне само чистата стойност на ползваната сума, без да се отчитат начислените въз основа на договора лихва, такси и премии(чл. 23 ЗПК).

Извлечението от търговските книги на кредитора съдът възприема като частен удостоверяващ документ, отразяващ неизгодно за тази страна признание на получаване на суми в периода 19.04.2019 – 21.06.2019 достигащи до общ размер 84 лв. Няма данни събраните премии да са били изплатени на застрахователя, поради което няма и основание стойностите им да бъдат задържани от получилия ги кредитор. Тъй като потребителят е получил само нетна сума от 4825,00 лв (обявена във формуляра като сума за получаване след удържка на начална такса за ангажимент), с платените от ответника суми задължението му към кредитора е погасено до размер от 4225,38лв. С тази сума се изчерпва отговорността на потребителя по тази сделка.

Недействителността на договарянето изключва и позоваване на погасителния план от страна на кредитополучателя. Затова и след позоваването на незаконосъобразността на сделката възраженията за липса на изискуемост, независимо дали тя произтича от погасителен план или упражнено право на предсрочна изискуемост, остават без предмет. Получената нетна стойност на кредита подлежи на връщане при поискване, поради което и със заявяването на всички вземания, основани на кредитната сделка, доставчикът на финансовата услуга е поставил в забава този потребител по отношение на този дълг като

остатъчна главница. Предходна забава обаче няма, доколкото уговорките за връщане на кредита на погасителни вноски не са обвързващи за потребителя.

Претенцията на заявителя е основателна и следва да се уважи само до размер от **1384,34лв.**/съгласно приложения погасителен план и след приспадане на заплатените от ответника суми и удържаната такса ангажимент/, представляваща частта от главница, дължима към датата на последно съдебно заседание, поради което предявения иск за установяване на тяхната дължимост се явява доказан по основание и като такъв следва да бъде уважен до доказвания размер от 1384,34лв. - неплатената главница, като над тази сума и за търсените възнаградителни и мораторни лихви вземанията на кредитора не съществуват, поради което и искът е неоснователен.

С оглед предявените осъдителни иски в условията на евентуалност, следва да се има предвид следното: условието за разглеждане на осъдителните иски, съединени при условията на евентуалност с установителни иски по чл. 422 ГПК, е отхвърляне на установителните иски, поради ненастъпила предсрочна изискуемост на вземанията по кредита преди заявлението по чл. 410 ГПК, като в този случай се навежда ново обстоятелство в исковата молба /несъдържащо се в заявлението за издаване на заповедта за изпълнение и неподдържано спрямо предявените установителни иски/ – уведомяване на длъжника по кредита за изявлението на банката за настъпване на предсрочната изискуемост със самата искова молба. /Определение № 387/24.07.2017г. по ч.т.д. № 1369/2017г. на ВКС, I т.о./ В тази хипотеза, съединяването при евентуалност при посоченото условие на осъдителните иски с установителните по реда на чл. 422 ГПК е допустимо, а уведомяването на длъжника по кредита за изявлението на банката за настъпване на предсрочната изискуемост се осъществява с получаване на обективизираното в исковата молба изявление. Следователно релевантен по съществото на спора по осъдителен иск за вземане въз основа на договор за банков кредит, поради упражнено от страна на банката право да обяви кредита за предсрочно изискуем, е фактът на съобщаване на длъжника от страна на банката на това нейно изявление, като същото може да се обективира в самата искова молба и поражда правни последици с връчването на препис от нея на ответника по иска. На осн. чл. 47, ал. 6 ГПК при изпълнение на предпоставките по чл. 47 ГПК, ал.1-5 и с оглед охрана интересите на ответника на последния е назначен особен представител. Връчването на всички книжа по делото на ответника е надлежно, ако е направено на особения представител и от този момент се пораждат свързаните с факта на връчване правни последици. Следва да се има предвид, че последователно в Решение № 148/02.12.2016г. по т.д. № 2072/2015г. на ВКС, I т.о., Решение № 25/03.05.2017г. по гр.д. № 60208/2016г. на ВКС, II т.о. и др. се застъпва становище, че банката, ако не е уговорено друго, може да избере начин за връчване на горепосоченото изявление на длъжника, вкл. и чрез нотариална покана и той ще е редовно осъществен, ако е била проведена процедура по чл. 50 ЗННД вр. чл. 47 ГПК, ал.1-5 – отсъствието от адреса по чл. 47 ГПК се удостовери от длъжностното лице, а съобщенията се считат за връчени, т.е. и без да е необходимо назначаване на особен представител в нотариалното производство. Предвид изложеното се

налага цялостен извод, че в хипотезата на осъдителен иск за заплащане на суми по договор за кредит, в исковата молба по който е обективизирано изявление на банката-ищец, че упражнява правото си да направи целия дълг по кредита предсрочно изискуем, поради осъществяване на предвидените в договора или закона предпоставки, връчването на особения представител представлява надлежно уведомяване на длъжника - ответник. При трансформиране на вземането по договора за кредит в предсрочно изискуемо обаче става изискуемо задължението за непогасена главница. Съгласно ТР 3/27.03.2019 г. по т. д. № 3/2017г. на ОСГТК на ВКС, след момента на обявяване предсрочната изискуемост на кредита, размерът на вземането по договор за кредит следва да се определи в размер само на непогасения остатък от предоставената по договора парична сума /главницата/ и законната лихва от датата на настъпване на предсрочната изискуемост до датата на плащането. Искът за главница следва да бъде уважен до размера в чистата му стойност от **2841,04 лева**, съгласно приложените счетоводни справки и погасителен план.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответникът следва да заплати на ищеца направените в настоящото и в заповедното производство разноски, съгласно представения по делото списък с разноски по чл.80 от ГПК, представен по делото и доказателствата за реализирани разходи, съразмерно уважената част на исковете. По настоящото производство ищецът претендира следните разноски: държавна такса в размер на 197,56 лв., депозит за особен представител в размер на 749 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100,00 лв., като следва да бъде присъдена сумата от 527,33 лева.

Съгласно т.12 от Тълкувателно решение № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълкувателно дело № 4/2013г. на ОСГТК следва да бъдат присъдени с настоящото решение и разноските в заповедното производство - за държавна такса 167,63 лв. и юрисконсултско възнаграждение в размер на 50,00 лв., като следва да бъде присъдена сумата от 109,71 лева, съразмерно уважената част от исковете.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че КР. Г. К., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул. ****, №. 15, ет. 2, ап. 4 **ДЪЛЖИ НА** „**** С.А“ ****, ****, рег. № ****, чрез „****“ С.А. клон **** ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. ****, ****, сгр. 14, сумата от **1384,34лв./хиляда триста осемдесет и четири лева и 34 стотинки/**, представляваща неиздължена **главница** по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 21.03.2019г. за периода 20.07.2019г. – 20.12.2021г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от депозирание на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК в съда – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на

задължението, като ОТХВЪРЛЯ иска за размера над тази сума, до претендирания размер от 4981.21 лева, за които суми е издадена Заповед №261124/28.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, постановена по ч.гр.д. №13608/2020 г. по описа на Варненски районен съд-49 състав, **на основание чл. 422 ал.1 от ГПК.**

ОСЪЖДА КР. Г. К., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул. ****, №. 15, ет. 2, ап. 4 **да заплати** на „**** С.А“ ****, ****, рег. № ****, чрез „****“ С.А. клон **** ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. ****, ****, сгр. 14, сумата от **2841,04 лева /две хиляди четиристотин и един лева и 04 стотинки/**, представляваща неиздължена **главница** по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 21.03.2019г. за периода 20.01.2022г. до 20.03.2023г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 09.04.2021г. до окончателното изплащане на задължението, **КАТО ОТХВЪРЛЯ** иска за главница за разликата над 2841,04лева. до претендирания размер от 4981.21 лева, както и за сумата от 2884.93 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.07.2019г. до 20.03.2023 г. и за сумата от 515.39 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.08.2019 до 12.10.2020г., като неоснователни на осн. **чл.79, ал.1, вр.чл.240, ал.1 и 2 ЗЗД, вр. чл.99, ал.1 ЗЗД и чл. 86, ал. 1, пр. I ЗЗД.**

ОТХВЪРЛЯ предявен по реда на **чл. 422 ГПК** иск на „****“С.А.****, чрез клона му в **** с ЕИК ****, гр. София, жк ****, ****, сграда 14 против КР. Г. К., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул. ****, №. 15, ет. 2, ап. 4, за **установяване на дължимост на оспорени вземания**, както следва:

- сумата от 2884.93 лева възнаградителна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.07.2019г. до 20.03.2023 г.,

- сумата от 515.39 лева - мораторна лихва, начислена върху главницата за периода от 20.08.2019 до 12.10.2020г., по Договор за потребителски паричен кредит, отпускане на револвиращ потребителски кредит, издаване и ползване на кредитна карта **** от 21.03.2019г., за които вземания е издадена Заповед №261124/28.10.2020г. за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК, постановена по ч.гр.д. №13608/2020 г. по описа на ВРС.

ОСЪЖДА КР. Г. К., ЕГН:*****, адрес: гр.Варна, ул. ****, №. 15, ет. 2, ап. 4 **ДА ЗАПЛАТИ** на „**** С.А“ ****, ****, рег. № ****, чрез „****“ С.А. клон **** ЕИК: ****, със седалище и адрес на управление: гр. София, п.к. 1766, ж.к. ****, ****, стр.14 сумата в размер на **109,71 лева**, представляваща съдебно-деловодни разноски по ч.гр.д.№ 13608/2020 г. по описа на Варненски районен съд-49 състав, както и сумата от **527,33 лв.**, представляваща сторени от ищеца съдебно-деловодни разноски в исковото производство, **на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____